

Dyrkning af disse Jordlodder ikke skulde være forhindret gennem Loven. En havemæssig Dyrkning af disse Statshuse, om man kan bruge disse Udtryk, er altsaa efter Loven tilladt og berettiget, derom kan der ikke næres nogen Tvivl; Tvivlen kommer derimod frem, naar den, der ansøger om at komme ind under Loven, er Havebruger. Hertil siger den højtærede Minister i Folketinget — jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse læse et Par Linier op —: „Uden for Betænkningen have to ærede Medlemmer stillet et Underændringsforslag, der gaar ud paa, at „Havebrugere“ ogsaa skulle kunne komme ind under denne Lov. Jeg er ikke ganske klar over, hvad de to ærede Medlemmer mene med Betegnelsen: Havebrugere, om det er Gartnere, eller det er Folk, der have et Par Skpr. Land, hvor de dyrke lidt Havesager og derved have nogen Indtægt, eller hvad der overhovedet er Meningen dermed. Det ærede Medlem, der anbefalede dette Forslag, udtalte, at disse Folk ikke havde kunnet komme i Betragtning efter den gældende Lov, og deri har det ærede Medlem jo Ret.“ Jeg tror nu ikke, at den højtærede Minister har Ret, naar han siger, at der kan være Tvivl om, hvorvidt Folk, der dyrke lidt Havesager paa et Par Skæpper Land, kunne komme ind under Loven; for det er jo givet, at den Mand, der har en lille Have, som han dyrker ved Siden af sit Hus, ikke derfor kan være udelukket. Nej, Tvivlen er om, hvorvidt en Mand, der arbejder hos en Handelsgartner eller i en større Have, skal være udelukket fra at komme i Betragtning efter Loven, og jeg ser, til min Overraskelse, maa jeg erkende, at den ærede Minister siger, at de, der stillede Ændringsforslaget, havde Ret i, at den vedkommende kunde ikke komme ind under Loven. Efter disse Udtalelser fra Ministeren betragter jeg det som aldeles nødvendigt, at det kommer til at staa klart og tydeligt, at Havebrugere ikke ere udelukkede, thi er der nogen, der egner sig til at dyrke mindre Lodder, er det efter min Opfattelse netop dem, som have Forstand paa Havedyrkning. Er der noget, som skal hjælpe til at danne selvstændige Hjem paa disse Lodder, vil det netop være en delvis havemæssig Dyrkning af dem.

Vi staa meget langt tilbage her i Landet paa Havevæsenets Omraade, og der er en vid Mark for Arbejde og Fremskaffelse af økonomiske Værdier netop igennem havemæssig Dyrkning. Jeg vilde finde det meget uheldigt, om det ikke alene ganske klart og tydeligt fremgik af Loven, at de, der forstaa sig paa Havevæsen og have arbejdet ved dette, komme ind under Loven, men efter min Opfattelse bør de endogsaa særlig foretrækkes.

Jeg kommer saa til at omtale Ændringerne i § 11. Ikke den om Forhøjelsen af Statens særlige Tilskud fra 2 til 2¹/₂ Mill., thi den har jeg allerede omtalt, men Resten af § 11, som omhandler Stats-Laanefonden og Kreditforeningerne. Jeg skal erkende, at jeg med en vis Nysgerighed lyttede til den højtærede Ministers Udtalelse om denne Paragraf, idet jeg maa erkende, at jeg for mit Vedkommende ikke forstaaer den, men den højtærede Minister har ikke givet mig saadanne Oplysninger, at jeg er kommen videre i min Forstaaelse af denne Del af § 11. Jeg skal minde om, at efter Landbokommissionens Forslag skulde Kredisforeningerne overtage hele Arbejdet som Mellemmænd mellem Staten og Laantagerne. Dette blev imidlertid ikke accepteret af Rigsdagen, og vi fik Amtskommissionerne i Stedet. Nu skulle altsaa Kreditforeningerne træde delvis ind. Jeg forstaaer meget godt, at de skulle have den fine Ende af Prioriteterne, medens Staten faar den ringere Ende, men hvorledes hele Forholdet skal ordnes, staaer mig ganske uklart. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister har truffet en Aftale med vedkommende Kreditforening, saaledes at vi kunne blive oplyste om, hvorledes dette Forhold i det hele taget tænkes ordnet. Det staaer mig heller ikke klart, hvem der skal have de Obligationer, der skulle udstedes af Kreditforeningerne, og om det ikke var tilstrækkeligt, at Statskassen indtraadte som Kautionist. Kort sagt, jeg erkender, at jeg staaer noget uforstaaende overfor denne Del af § 11, og allerede af den Grund mener jeg, at det vil være nødvendigt, at Forslaget gaar i Udvalg, saa meget mere som det forekommer mig, at det ikke godt er muligt, at vi her skulde gøre den Lov færdig, hvori der henvises til, at en Del af Laanesummen skal udredes af Stats-